

Mazowiecki Urząd Wojewódzki

Wydział Polityki Społecznej w Warszawie

Raport

**dotyczący realizacji przez samorządy gminne zadań wynikających
z ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów sporządzony na
podstawie wyników kontroli przeprowadzonych przez pracowników**

Wydziału Polityki Społecznej

Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w roku 2010.

Spis treści:

1. Wprowadzenie
2. Charakterystyka wyników kontroli
 - 2.1. Sposób organizacji realizacji zadań przez podmiot.
 - 2.2. Zasady i tryb przyznawania świadczeń z funduszu alimentacyjnego.
 - 2.3. Postępowanie w sprawie zwrotu przez dłużników należności z tytułu wypłaconych osobom uprawnionym świadczeń z funduszu alimentacyjnego.
 - 2.4. Działania podejmowane wobec dłużników alimentacyjnych, które mają doprowadzić do wzrostu ściągальności należności z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego.
 - 2.4.1. Czynności podejmowane wobec dłużników alimentacyjnych przez organ właściwy wierzyciela
 - 2.4.2. Działania podejmowane wobec dłużników alimentacyjnych przez organ właściwy dłużnika
 - 2.5. Zwrot przez dłużników alimentacyjnych należności wynikających z wypłaconych świadczeń osobom uprawnionym do alimentów
3. Działania podjęte po zakończeniu kontroli
4. Podsumowanie .
5. Załączniki

1. Wprowadzenie

W dniu 01.10.2008 r. weszła w życie ustawa z dnia 07.09.2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, stanowiąca system wsparcia osób uprawnionych do alimentów, które znalazły się w trudnej sytuacji materialnej w związku z niemożnością wyegzekwowania alimentów przez komornika sądowego, środkami finansowanymi z budżetu państwa.

Postępowanie prowadzone w trybie administracyjnym, na podstawie przepisów powyższej ustawy, ma na celu przyspieszenie uzyskania przez uprawnionego świadczeń pieniężnych w wysokości zasądzonych alimentów, ale też określa działania organu administracji publicznej podejmowane w celu zwiększenia odpowiedzialności osób zobowiązanych do alimentów.

Ustawa ta reguluje zasady i tryb postępowania w sprawach przyznawania i wypłacania świadczeń z funduszu alimentacyjnego, określa działania podejmowane wobec dłużników alimentacyjnych oraz organy właściwe do załatwiania tych spraw.

Raport o realizacji zadań wynikających z ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów opracowano na podstawie wyników kontroli przeprowadzonych w 2010 r. przez pracowników Oddziału Pomocy Środowiskowej Wydziału Polityki Społecznej w Warszawie, Oddziałów Polityki Społecznej w Delegaturach w Ostrołęce, Ciechanowie, Siedlcach Radomiu i Płocku..

Kontrole zostały przeprowadzone na podstawie:

- art. 28 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz.U. z 2009 r. Nr 31, poz. 206),
- § 3 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 2009 r. w sprawie kontroli prowadzonej przez Wojewodę (Dz.U. Nr 106, poz. 884),
- art. 31 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz.U. z 2009 r. nr 1, poz. 7 ze zm.)

Przeprowadzono 49 kontroli, którymi objęto 52 jednostki w tym: 48 ośrodków pomocy społecznej i 7 urzędów gmin, realizujących zadania określone w ustawie o pomocy osobom uprawnionym do alimentów w 2 okresach świadczeniowych 2008/2009 i 2009/2010. Wykaz skontrolowanych jednostek stanowi załącznik nr 1 do Raportu.

Celem przeprowadzonych kontroli była ocena sposobu wykonywania przez gminę zadań zleconych z zakresu administracji rządowej wynikających z ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów w zakresie:

- organizacji realizacji zadań wynikających z ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów,
- ustalania uprawnień do świadczeń z funduszu alimentacyjnego,
- działań podejmowanych wobec dłużników alimentacyjnych, które mają doprowadzić do wzrostu ściągальności należności wymienionych w art. 28 ustawy,
- zwrotu przez dłużników alimentacyjnych należności wynikających z wypłaconych świadczeń osobom uprawnionym do alimentów.

2. Charakterystyka wyników kontroli

2.1. Sposób organizacji realizacji zadań przez podmiot

Przepisy ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów nakładają określone obowiązki na organy administracji publicznej oraz przyznają tym organom stosowne uprawnienia.

Zgodnie z art.12 ust.1 ustawy postępowanie w sprawie świadczeń z funduszu alimentacyjnego prowadzi organ właściwy wierzyciela. Organem tym jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby uprawnionej (art. 2 pkt 10 ustawy).

Zadania zaś polegające na podejmowaniu działań wobec dłużników alimentacyjnych realizuje organ właściwy dłużnika, którym stosownie do art. 2 pkt 9 ustawy jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania dłużnika alimentacyjnego.

Ustawa o pomocy osobom uprawnionym do alimentów precyzuje zakres spraw, które mogą być przekazane do realizacji na mocy stosownych upoważnień.

Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy organ właściwy wierzyciela może upoważnić, w formie pisemnej, swojego zastępcę, pracownika urzędu lub kierownika ośrodka pomocy społecznej lub innej jednostki organizacyjnej, a także inną osobę na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej lub innej jednostki organizacyjnej gminy do prowadzenia

postępowania w sprawach przyznawania świadczeń z funduszu alimentacyjnego, a także do wydawania w tych sprawach decyzji.

Jeżeli zaś chodzi o przeniesienie realizacji zadań w drodze upoważnienia, przypisanych organowi właściwemu dłużnika to do dnia 14.06.2010 r., tj. do dnia zmiany ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów tylko zadania dotyczące przeprowadzenia wywiadu alimentacyjnego oraz odebrania od dłużnika oświadczenia majątkowego miały umocowanie w art. 4 ust. 3 ustawy. Od dnia 14.06.2010 r. na mocy ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnieniu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych wprowadzono zmiany w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów dodając m.in. art. 8b. Zgodnie z tym artykułem organ właściwy dłużnika może upoważnić, w formie pisemnej, swojego zastępcę, pracownika urzędu albo kierownika ośrodka pomocy społecznej lub innej jednostki organizacyjnej gminy, a także inną osobę na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej lub innej jednostki organizacyjnej gminy do podejmowania działań wobec dłużników alimentacyjnych, prowadzenia postępowania i wydawania w tych sprawach decyzji.

W okresach świadczeniowych 2008/2009 i 2009/2010, które zostały objęte kontrolą, podmiotami realizującymi zadania z ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów były ośrodki pomocy społecznej i urzędy gminy.

Podczas przeprowadzonych w 2010 r. 49 kontroli ustalono, że podmiotem realizującym zadania w zakresie postępowania w sprawie świadczeń z funduszu alimentacyjnego w większości przypadków były ośrodki pomocy społecznej, tylko w 4 przypadkach zadania te realizowane były w urzędach gmin (Wierzbica, Chynów, Regimin, Tarczyn). Natomiast działania wobec dłużników alimentacyjnych prowadzone było przez ośrodki w 42 przypadkach, a w 7 działania te prowadził wójt (Czerwin, Baranowo, Rzekuń, Tarczyn, Chynów, Wierzbica, Regimin).

Do prowadzenia postępowania w sprawie świadczeń z funduszu alimentacyjnego kierownicy ośrodków pomocy społecznej posiadali pisemne upoważnienia organu właściwego wierzyciela.

Do podejmowania zaś działań wobec dłużników alimentacyjnych kierownicy posiadali pisemne upoważnienia, bądź podejmowali działania bez pisemnego upoważnienia, tak jak to miało miejsce w 9 przypadkach: w OPS Rzewnie, GOPS Brok, GOPS Wąsewo, MOPS Sierpc, GOPS Klwów, MGOPS Iłża, GOPS Potworów, GOPS Świercze, GOPS Lubowidz).

Do przeprowadzania wywiadów alimentacyjnych oraz odbierania oświadczeń majątkowych od dłużników organ właściwy dłużnika upoważnił wskazanych przez kierownika ośrodka pracowników, tylko w 3 przypadkach pracownicy nie posiadali takiego upoważnienia.

Osoby przeprowadzające wywiady alimentacyjne i odbierające oświadczenia majątkowe w 13 jednostkach na 52 skontrolowanych nie posiadały certyfikatów dostępu do informacji niejawnych z klauzulą zastrzeżone.

Zadania z zakresu ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów w 11 na 52 skontrolowane jednostki, nie zostały określone w statutach ośrodków bądź urzędów gmin. Osoby realizujące te zadania w większości przypadków wykonywały również inne zadania, najczęściej z zakresu świadczeń rodzinnych.

2.2. Zasady i tryb przyznawania świadczeń z funduszu alimentacyjnego

Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przyznawane są na warunkach określonych w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów oraz w przepisach wykonawczych do ustawy.

Postępowanie w sprawach świadczeń z funduszu alimentacyjnego prowadzi organ właściwy wierzyciela tj. wójt, burmistrz lub prezydent właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby uprawnionej do świadczeń. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy zadania w zakresie świadczeń z funduszu alimentacyjnego organ właściwy wierzyciela może przekazać do realizacji jednostkom organizacyjnym gminy np. ośrodkom pomocy społecznej.

Prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego przysługuje osobie uprawnionej do alimentów zasądzonych od rodzica na podstawie tytułu wykonawczego wydanego przez sąd, jeżeli egzekucja prowadzona przez komornika sądowego jest bezskuteczna.

Ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz ich wypłata następują odpowiednio na wniosek osoby uprawnionej lub jej przedstawiciela ustawowego (art. 15 ust. 1 ustawy).

Do wniosku o ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego należy dołączyć dokumenty wskazane w art. 15 ust. 4 ustawy o pomocy osoby uprawnionej do alimentów oraz w § 2 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego, w szczególności:

- zaświadczenie komornika sądowego o bezskuteczności egzekucji (załącznik nr 5 do rozporządzenia) lub informację właściwego sądu lub właściwej instytucji o podjęciu przez

osobę uprawnioną czynności związanych z wykonaniem tytułu wykonawczego za granicą albo o niepodjęciu tych czynności (nieznany adres pobytu dłużnika, brak podstaw prawnych);

- zaświadczenie o dochodzie podlegającym opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych na zasadach ogólnych każdego członka rodziny z roku poprzedzającego okres świadczeniowy (załącznik nr 2 do rozporządzenia).
- zaświadczenia lub oświadczenia dokumentujące wysokość innych dochodów uzyskanych przez członków rodziny w roku poprzedzającym okres świadczeniowy (alimenty, stypendia, dochód z gospodarstwa rolnego), w szczególności zaświadczenie komornika sądowego o wysokości świadczenia alimentacyjnego wyegzekwowanego w roku kalendarzowym poprzedzającym okres świadczeniowy, jeśli postępowanie egzekucyjne było prowadzone;
- odpis prawomocnego orzeczenia sądu zasądzającego alimenty, postanowienie sądu o zabezpieczeniu powództwa o alimenty, odpis protokołu zawierającego treść ugody sądowej lub zawartej przed mediatorem;
- uwierzytelnioną kopię dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby ubiegającej się o świadczenia z funduszu alimentacyjnego;
- dokument stwierdzający wiek osoby uprawnionej;
- zaświadczenie o uczęszczaniu osoby uprawnionej do szkoły lub szkoły wyższej w przypadku gdy osoba uprawniona ukończyła 18 rok życia;
- orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności, w przypadku posiadania takiego orzeczenia przez osobę uprawnioną.

Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują w wysokości bieżąco ustalonych alimentów, jednakże nie wyżej niż 500 zł.(art. 10 ust.1 ustawy).

Przyznanie prawa do świadczenia z funduszu alimentacyjnego uzależnione jest od spełnienia kryterium dochodowego. Świadczenia te przysługują, jeżeli dochód rodziny w przeliczeniu na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty 725 zł.

Sposób ustalania dochodu uprawniającego do świadczenia z funduszu alimentacyjnego został określony w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów.

Prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego ustala się, na okres świadczeniowy tj. od dnia 1 października do dnia 30 września następnego roku kalendarzowego, począwszy od miesiąca, w którym wpłynął wniosek do organu właściwego wierzyciela (art. 18 ust. 1 ustawy).

W przypadku złożenia przez osobę ubiegającą się o świadczenia z funduszu alimentacyjnego na nowy okres świadczeniowy wniosku wraz z dokumentami do dnia 31 sierpnia, ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz wypłata świadczeń przysługujących za miesiąc październik następuje do dnia 31 października. Natomiast w przypadku złożenia wniosku w okresie od dnia 1 września do dnia 31 października, ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz wypłata świadczeń przysługujących za miesiąc październik następuje do dnia 30 listopada. Pozostałe wypłaty determinowane są natychmiastową wykonalnością decyzji i okresami miesięcznymi (art. 20 ust.1 i 2 ustawy).

Katalog przyczyn wyłączających prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego określony został w artykule 10 ust.2 ustawy.

Ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego następuje poprzez wydanie decyzji administracyjnej na zasadach określonych w k.p.a.

W wyniku przeprowadzonych 49 kontroli w 2010 r., ustalono, że zadania z zakresu świadczeń z funduszu alimentacyjnego realizowane były w 45 przypadkach przez ośrodki pomocy społecznej i w 4 przypadkach przez urzędy gmin.

Oceny w zakresie prawidłowości i zasadności ustalania uprawnień do świadczeń z funduszu alimentacyjnego dokonano na podstawie dokumentacji 668 spraw oraz wydanych w tych sprawach decyzji administracyjnych.

Z ustaleń kontroli wynika, iż we wszystkich skontrolowanych jednostkach postępowanie w sprawach przyznawania świadczeń z funduszu alimentacyjnego zostało wszczęte na wniosek, zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 lipca 2008 r. w sprawie sposobu i trybu postępowania, sposobu ustalania dochodu oraz wzorów wniosku, zaświadczeń i oświadczeń o ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego (Dz. U. Nr 136, poz. 855). Jednakże w 7 sprawach, świadczenia z funduszu alimentacyjnego przyznano na podstawie niekompletnie wypełnionych wniosków bez uprzedniego wezwania wnioskodawcy do uzupełnienia wniosku.

Najczęściej występującymi nieprawidłowościami w prowadzonych postępowaniach w sprawach ustalania uprawnień do świadczeń z funduszu alimentacyjnego była niekompletna dokumentacja, błędne ustalenie dochodu oraz niezgodność decyzji administracyjnych przyznających świadczenia z wymogami art. 107 k.p.a.

W aktach spraw brakowało zazwyczaj zaświadczeń komornika sądowego potwierdzających wysokość wyegzekwowanych alimentów w roku poprzedzającym okres świadczeniowy, co skutkowało nieprawidłowym ustaleniem dochodu rodziny.

Nieprawidłowości w ustalaniu dochodu rodziny, stanowiącego podstawę ustalenia prawa do świadczeń, polegały na niedoliczaniu do dochodu kwoty otrzymanych alimentów ustalonych orzeczeniem sądu bądź wyegzekwowanych przez komorników sądowych i przekazanych wierzycielom w roku poprzedzającym okres świadczeniowy oraz błędnym obliczaniu wysokości składki na ubezpieczenie zdrowotne bez zastosowania wzoru określonego w § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 lipca 2008 r. w sprawie sposobu i trybu postępowania, sposobu ustalania dochodu oraz wzorów wniosku, zaświadczeń i oświadczeń o ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego. Nieprawidłowo ustalony dochód nie miał jednakże wpływu na przyznanie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

W wyniku analizy dokumentacji spraw kontrolujący stwierdzili w nielicznych przypadkach nieprawidłowe ustalenie wysokości przyznanych świadczeń z funduszu alimentacyjnego a tym samym nienależnie przyznane i wypłacone osobom uprawnionym świadczenia.

Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przyznawano osobie uprawnionej odpowiednio na wniosek pełnoletniej osoby uprawnionej lub przedstawiciela ustawowego tj. rodzica. Jednakże, w nielicznych przypadkach za stronę postępowania w sprawie przyznania prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego uznano rodzica pełnoletniej osoby uprawnionej, pomimo braku jej pełnomocnictwa.

Około 75 % poddanych kontroli decyzji w sprawach świadczeń z funduszu alimentacyjnego zawierało prawidłowo powołaną podstawę prawną, uzasadnienie prawne i faktyczne, pouczenie o możliwości i trybie odwołania się od decyzji, pouczenie o konieczności informowania o wszelkich zmianach mających wpływ na wypłatę świadczenia oraz o obowiązku zwrotu nienależnie pobranych świadczeń z funduszu alimentacyjnego, a także podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska osoby upoważnionej do wydania decyzji stosownie do art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego. Około 25 % decyzji nie spełniało powyższych wymogów.

W zakresie terminowości wydawania decyzji administracyjnych nie stwierdzono nieprawidłowości. Terminy załatwiania skontrolowanych spraw z zakresu świadczeń z funduszu alimentacyjnego były zgodne z wymogami art.20 ust. 4 i 5 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów oraz art. 35 Kpa.

Decyzje w sprawach świadczeń z funduszu alimentacyjnego przekazywane były stronom oraz właściwym organom prowadzącym postępowanie egzekucyjne drogą pocztową, w większości przypadków za potwierdzeniem odbioru.

Tabela nr 1 Rodzaj najczęściej występujących nieprawidłowości w postępowaniach prowadzonych w sprawach ustalania uprawnień do świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

Liczba skontrolowanych spraw* (ogółem)	Stwierdzone nieprawidłowości		
	Rodzaj	Liczba	%
882	Nieprawidłowe ustalenie wysokości świadczenia	8	1,9
	Błędne ustalenie okresu świadczeniowego	0	0
	Błędne ustalenie dochodu rodziny	97	23,5
	Niekompletna dokumentacja	93	22,5
	Niezgodna z wymogami art. 107 k.p.a. decyzja administracyjna	213	51,6
	Nieterminowe załatwienie sprawy	2	0,5
	RAZEM	413	100

2.3. Postępowanie w sprawie zwrotu przez dłużników należności z tytułu wypłaconych osobom uprawnionym świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

Po zakończeniu okresu świadczeniowego lub po uchyleniu decyzji w sprawie przyznania świadczeń z funduszu alimentacyjnego, organ właściwy wierzyciela przekazuje, zgodnie z art. 27 ust.7 pkt 2 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, dłużnikowi alimentacyjnemu oraz organowi właściwemu dłużnika decyzję administracyjną w sprawie zwrotu przez dłużnika alimentacyjnego należności z tytułu otrzymanych przez osobę uprawnioną świadczeń z funduszu alimentacyjnego. Należności dłużnika alimentacyjnego z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego określone w decyzji, podlegają dochodzeniu w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. W przypadku niewywiązania się przez dłużnika z obowiązku zwrotu określonej w decyzji kwoty należności z tytułu świadczeń wypłaconych z funduszu alimentacyjnego organ właściwy wierzyciela wysyła do dłużnika upomnienie w myśl § 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 listopada 2001 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 137, poz. 1541 z późn. zm.), a po bezskutecznym upływie terminu określonego w upomnieniu wystawia tytuł wykonawczy (§ 5 rozporządzenia).

Oceny postępowania w sprawie zwrotu przez dłużników należności dokonano na podstawie 927 skontrolowanych spraw. Z ustaleń kontroli wynika, że po zakończeniu okresu świadczeniowego w 70 przypadkach nie przeprowadzono postępowania w sprawie zwrotu przez dłużników alimentacyjnych należności. Ponadto stwierdzono, że ok. 50 % decyzji w sprawie zwrotu należności wydano z uchybieniem terminu określonego w art. 35 Kpa. Zdarzały się przypadki wydawania decyzji po upływie 11 miesięcy od zakończenia okresu świadczeniowego. Po otrzymaniu decyzji o zwrocie należności dłużnicy generalnie niewywiązywali się z obowiązku zwrotu wypłaconych kwot w terminach określonych w decyzjach. W przypadku dłużników, którzy niewywiązywali się z obowiązku zwrotu należności, po skutecznym doręczeniu im decyzji, organ właściwy wierzyciela w 26 sprawach nie wysłał do dłużników upomnień. Natomiast, po bezskutecznym upływie 7 dniowego terminu określonego w upomnieniu w 53 sprawach nie wystawiono tytułów wykonawczych.

W sprawach, w których wystawiono tytuły wykonawcze organ egzekucyjny w administracji nie przeprowadził skutecznej egzekucji i nie przekazał żadnej kwoty na poczet wypłaconych świadczeń.

Tabela nr 2. Rodzaj stwierdzonych nieprawidłowości w postępowaniach prowadzonych w sprawie zwrotu przez dłużników należności z tytułu wypłaconych osobom uprawnionym świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

Liczba skontrolowanych spraw* (ogółem)	Stwierdzone nieprawidłowości		
	Rodzaj	Liczba	%
927	Niewszczęcie postępowania i niewydanie decyzji w sprawie zwrotu przez dłużnika alimentacyjnego należności po zakończeniu okresu świadczeniowego	70	27,1
	Niewysłanie upomnień	26	10,1
	Niewystawienie tytułów wykonawczych	53	20,6
	Nieprawidłowe doręczenia	15	5,8
	Inne	94	36,4
	RAZEM	258	100

*Jedna sprawa dotyczy jednego okresu świadczeniowego.

2.4. Działania podejmowane wobec dłużników alimentacyjnych, które mają doprowadzić do wzrostu ściągальności należności z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

Działania wobec dłużników alimentacyjnych określone w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów zostały przypisane do realizacji organom właściwym wierzyciela i dłużnika (wójta/burmistrza/prezydenta). Realizacja tych zadań może być przekazana, na podstawie upoważnienia, do jednostki organizacyjnej gminy jaką jest np. ośrodek pomocy społecznej, co miało miejsce w skontrolowanych przypadkach.

Oceny działań podejmowanych wobec dłużników alimentacyjnych dokonano w odniesieniu do 904 dłużników alimentacyjnych.

2.4.1. Czynności podejmowane wobec dłużników alimentacyjnych przez organ właściwy wierzyciela

Rodzaj i zakres podejmowanych czynności wobec dłużników alimentacyjnych przez organ właściwy wierzyciela ustawodawca określił w art. 3 ust. 5 i art. 27 ust. 7 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów.

W przypadku przyznania osobie uprawnionej świadczeń z funduszu alimentacyjnego organ właściwy wierzyciela:

- występuje z wnioskiem do organu właściwego dłużnika o podjęcie działań wobec dłużnika alimentacyjnego,
- przekazuje informacje o przyznaniu osobie uprawnionej świadczeń z funduszu alimentacyjnego i o wysokości zobowiązań dłużnika wobec Skarbu Państwa dłużnikowi alimentacyjnemu i organowi właściwemu dłużnika.

Oceny podejmowanych wobec dłużników czynności przez organ właściwy wierzyciela dokonano na podstawie 927 spraw.

Z dokonanych w trakcie kontroli ustaleń wynika, że organ właściwy wierzyciela niewystąpił z wnioskiem do organu właściwego dłużnika o podjęcie działań wobec dłużnika alimentacyjnego jedynie w 12 przypadkach. Natomiast, informacji o przyznaniu osobom uprawnionym świadczeń z funduszu alimentacyjnego nie przekazał dłużnikom oraz organom właściwym dłużnika w 21 przypadkach.

Stwierdzone nieprawidłowości w tym zakresie dotyczyły w szczególności:

- niewłaściwego kierowania wniosków o podjęcie działań wobec dłużników alimentacyjnych do ośrodków pomocy społecznej zamiast do organów właściwych dłużnika tj. wójta/burmistrza/prezydenta.
- opieszalym (po upływie kilku miesięcy) przekazywaniu dłużnikom i organom właściwym dłużnika informacji o przyznaniu osobie uprawnionej świadczeń z funduszu alimentacyjnego i o wysokości zobowiązań dłużnika wobec Skarbu Państwa oraz wniosków do organów o podjęcie działań wobec dłużników.

2.4.2. Działania podejmowane wobec dłużników alimentacyjnych przez organ właściwy dłużnika

Działania wobec dłużników alimentacyjnych podejmowane są na wniosek organu właściwego wierzyciela, po przyznaniu osobie uprawnionej prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego, przez organ właściwy dłużnika, zgodnie z art. 3 ust.5 ustawy.

Rodzaj i zakres działań podejmowanych wobec dłużników alimentacyjnych przez organ właściwy dłużnika ustawodawca określił w art. 4, 5 i 6 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów.

Do działań tych należy:

- przeprowadzanie wywiadu alimentacyjnego w celu ustalenia sytuacji rodzinnej, dochodowej i zawodowej dłużnika oraz odebranie od niego oświadczenia majątkowego,
- przekazanie komornikowi sądowemu informacji mających wpływ na egzekucję zasądzonych świadczeń alimentacyjnych, pochodzących z wywiadu alimentacyjnego i oświadczenia majątkowego,
- zobowiązanie dłużnika alimentacyjnego do zarejestrowania się w urzędzie pracy jako bezrobotny lub poszukujący pracy w przypadku gdy dłużnik nie może wywiązać się ze swoich zobowiązań z powodu braku zatrudnienia,
- poinformowanie urzędu pracy o potrzebie aktywizacji zawodowej dłużnika alimentacyjnego,
- złożenie wniosku o ściganie za przestępstwo określone w art. 209 § 1 kodeksu karnego oraz skierowanie wniosku o zatrzymanie prawa jazdy dłużnika alimentacyjnego w przypadku uniemożliwienia przez dłużnika przeprowadzenia wywiadu lub odmowy złożenia oświadczenia majątkowego, zarejestrowania się jako bezrobotny albo poszukujący pracy, przyjęcia odpowiedniego zatrudnienia lub innych form aktywizacji zawodowej,
- poinformowanie organu właściwego wierzyciela i komornika sądowego o podjętych działaniach wobec dłużnika i ich efektach.

Oceny działań podejmowanych wobec dłużników alimentacyjnych przez organ właściwy dłużnika dokonano na podstawie poddanych kontroli akt dłużników alimentacyjnych w okresach świadczeniowych 2008/2009, 2009/2010.

Z dokonanych w trakcie kontroli ustaleń wynika, że w odniesieniu do ok. 90 % dłużników, których akta zostały poddane kontroli, organ właściwy dłużnika podjął działania w celu przeprowadzenia wywiadów alimentacyjnych oraz odebrania od nich oświadczeń majątkowych. Celem przeprowadzenia z dłużnikiem wywiadu alimentacyjnego oraz odebrania oświadczenia majątkowego było ustalenie sytuacji rodzinnej i zawodowej dłużnika, a także jego stanu zdrowia i przyczyn niełożenia na utrzymanie osoby uprawnionej oraz ujawnienie potencjalnych źródeł dochodów. Z uzyskanych informacji wynika, że ok. 10 % dłużników to osoby z problemami zdrowotnymi pobierające świadczenia rentowe oraz zasiłek stały z pomocy społecznej. Liczną grupę dłużników stanowią osoby niepracujące, zarejestrowane bądź nie w powiatowym urzędzie pracy, często w grupie tej występują osoby z problemami alkoholowymi. Nieliczną grupą są dłużnicy posiadający dochody z tytułu zatrudnienia czy prowadzenia niewielkich gospodarstw rolnych. Większość dłużników nie posiada majątku, z którego może być prowadzona egzekucja. Z danych uzyskanych podczas kontroli wynika, że tylko nieliczna grupa dłużników posiada jakikolwiek majątek w postaci nieruchomości (niewielkie domy, nieruchomości rolne) i ruchomości (samochody i maszyny rolnicze o niskiej wartości szacunkowej). Informacje pochodzące z wywiadów alimentacyjnych oraz oświadczeń majątkowych były przekazywane komornikom sądowym.

W stosunku do 43 dłużników na 904 skontrolowanych, nie przeprowadzono wywiadów alimentacyjnych i nie odebrano od nich oświadczeń majątkowych z przyczyn leżących po ich stronie tj. niezgłaszanie się na prawidłowo doręczone wezwanie bądź niemożność doręczenia wezwania z uwagi na nieznanie miejsca pobytu dłużnika. Natomiast w 11 przypadkach przyczyną nieprzeprowadzenia wywiadów była bezczynność organu. W celu ustalenia miejsca pobytu organ właściwy dłużnika zwracał się do komornika o ustalenie miejsca pobytu dłużnika i na ogół otrzymywał informację zwrotną o ustaleniu miejsca pobytu dłużników. Ponadto organ prowadzący postępowanie egzekucyjne (komornik) przekazywał organowi właściwemu dłużnika informacje o stanie egzekucji i przyczynach jej bezskuteczności na wniosek organu lub samoistnie.

W stosunku do dłużników, którzy nie wywiązywali się z zobowiązań alimentacyjnych z powodu braku zatrudnienia, organ właściwy dłużnika winien zobowiązać ich do zarejestrowania się w pup jako osoby bezrobotne lub poszukujące pracy. Tylko w 8 przypadkach organ nie zobowiązał dłużników do zarejestrowania się w pup. Ponadto organ

informował właściwy urząd pracy o potrzebie aktywizacji zawodowej dłużników, tylko w 4 przypadkach nie wywiązał się z tego obowiązku.. W odpowiedzi urzędy pracy najczęściej informowały o figurowaniu dłużników w rejestrze osób bezrobotnych i o braku odpowiednich dla nich ofert pracy. Aktywizacją objęto tylko nieliczną grupę dłużników, których skierowano do pracy bądź objęto innymi formami aktywizacji tj. zajęcia w Klubie Pracy, poradnictwo zawodowe.

W stosunku do 40 dłużników, którzy uniemożliwili przeprowadzenie wywiadu alimentacyjnego oraz odebranie oświadczenia majątkowego bądź nie wywiązali się z obowiązku zarejestrowania się w powiatowym urzędzie pracy organ właściwy dłużnika nie wystąpił z wnioskiem do prokuratury o ściganie za przestępstwo określone w art. 209 § 1 k.k. oraz w stosunku do 33 dłużników do starosty o zatrzymanie prawa jazdy.

W większości przypadków, prokurator nie wszczynał dochodzenia bądź umarzał postępowanie. Tylko w nielicznych przypadkach wystąpił z aktem oskarżenia dłużnika do sądu. Natomiast, w ramach współdziałania ze starostą, na wniosek organu właściwego dłużnika starosta zatrzymywał prawo jazdy lub informował o niefigurowaniu dłużnika w ewidencji kierowców.

Informacje o podjętych działaniach wobec dłużników, organ sporadycznie przekazywał komornikom sądowym i organom właściwym wierzyciela.

Z ustaleń kontroli wynika że organ właściwy wierzyciela/dłużnika nie korzystał z możliwości ustalenia obowiązku na rzecz osób uprawnionych do otrzymania świadczeń z funduszu alimentacyjnego od osób zobowiązanych w dalszej kolejności na podstawie art. 132 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. Nr 9, poz. 59 z późn. zm.).

Stwierdzone podczas kontroli nieprawidłowości w tym zakresie polegały na zaniechaniu i opieszałości w podejmowaniu działań przewidzianych w ustawie.

2.5. Zwrot przez dłużników alimentacyjnych należności wynikających z wypłaconych świadczeń osobom uprawnionym do alimentów.

Na podstawie skontrolowanych spraw ustalono, że zwrot należności z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego osobom uprawnionym do alimentów następował w większości przypadków za pośrednictwem komornika sądowego, tylko w

nielicznych przypadkach dłużnicy dokonali zwrotu bezpośrednio do organu właściwego wierzyciela. Natomiast po wystawieniu i przekazaniu do Urzędu Skarbowego tytułów wykonawczych organ ten nie wyegzekwował żadnych kwot.

W roku 2008, który obejmował część okresu świadczeniowego 2008/2009, wypłacono świadczenia z funduszu alimentacyjnego na łączną kwotę 26 162 945 zł, natomiast kwota zwróconych przez dłużników należności wynosiła 1 357 078, co stanowiło 5,18 % wypłaconej kwoty. Jednocześnie koszty obsługi realizacji zadania w 2008 r. wynosiły 1 014 341 zł i były niższe o 342 737 zł od kwoty wyegzekwowanej od dłużników alimentacyjnych.

W roku 2009, który obejmował częściowo okresy świadczeniowe 2008/2009 i 2009/2010, wypłacono świadczenia z funduszu alimentacyjnego na łączną kwotę 122 896 802 zł, natomiast kwota zwróconych przez dłużników należności wynosiła 14 550 665 zł co stanowiło 11,84 % wypłaconej kwoty. Jednocześnie koszty obsługi realizacji zadania w 2009 r. wynosiły 4 875 669 zł i były niższe o 9 674 996 zł od kwoty wyegzekwowanej od dłużników alimentacyjnych.

W roku 2010, który obejmował częściowo okresy świadczeniowe 2009/2010 i 2010/2011, wypłacono świadczenia z funduszu alimentacyjnego na łączną kwotę 135 479 422 zł natomiast kwota zwróconych przez dłużników należności wynosiła 17 212 049 zł, co stanowiło 12,7 % wypłaconej kwoty. Jednocześnie koszty obsługi realizacji zadania w 2010 r. wynosiły 5 570 956 zł i były niższe o 11 641 093 zł od kwoty wyegzekwowanej od dłużników alimentacyjnych.

3. Działania podjęte po zakończeniu kontroli

W wyniku przeprowadzonych 49 kontroli stwierdzono szereg nieprawidłowości, w związku z którymi wydano skontrolowanym jednostkom 339 zaleceń pokontrolnych. Najczęściej kierowane do jednostek zalecenia pokontrolne dotyczyły:

1. prowadzenia działań wobec dłużników alimentacyjnych przez osoby, niezgodnie z posiadanymi przez nie kompetencjami i upoważnieniami,
2. podjęcia działań w celu określenia w statutach jednostek wykonywanych przez nie zadań z zakresu ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów,
3. uzyskania dla osób mających wgląd do informacji zawartych w wywiadach alimentacyjnych i oświadczeniach majątkowych poświadczeń bezpieczeństwa

upoważniających do dostępu do informacji niejawnych oznaczonych klauzulą „zastrzeżone”

4. wliczaniu do dochodu rodziny, kwoty otrzymanych w roku poprzedzającym okres świadczeniowy alimentów udokumentowanych w zaświadczeniach o wysokości wyegzekwowanych alimentów przez komornika sądowego, zaś w przypadku gdy nie jest prowadzona egzekucja komornicza kwotę alimentów zasądzonych wyrokiem sądu,
5. obliczania wysokości składki na ubezpieczenie zdrowotne według wzoru określonego w § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i polityki społecznej z dnia 28 lipca 2008 r. w sprawie sposobu i trybu postępowania, sposobu ustalania dochodu oraz wzorów wniosku, zaświadczeń i oświadczeń o ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego (Dz. U. Nr 136, poz.855),
6. uzupełnienia dokumentacji spraw o pełnomocnictwo osób uprawnionych dla osób je reprezentujących w postępowaniu w sprawie przyznania prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego,
7. uzupełnienia dokumentacji spraw zakończonych wydaniem decyzji przyznających prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego o zaświadczenia komornika sądowego o wysokości wyegzekwowanych alimentów w roku poprzedzającym okres świadczeniowy,
8. uzupełnienia wniosku, na podstawie którego przyznano świadczenia z funduszu alimentacyjnego,
9. wskazywania w decyzjach prawidłowej podstawy prawnej, w oparciu o którą wydano decyzje oraz umieszczania uzasadnienia stanu prawnego i faktycznego wydanego rozstrzygnięcia, zgodnie z art. 107 kpa,
10. podjęcia działań w celu ściągnięcia należności w trybie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji z dnia 17 czerwca 1966 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954 z późn. zm.) w odniesieniu do dłużników alimentacyjnych, którzy nie wywiązali się w terminie wskazanym w decyzjach z obowiązku zwrotu należności z tytułu wypłaconych osobom uprawnionym świadczeń z funduszu alimentacyjnego,
11. przekazania dłużnikom i organom właściwym dłużników informacji o przyznaniu osobom uprawnionym świadczeń z funduszu alimentacyjnego i o wysokości zobowiązań dłużników wobec Skarbu Państwa w myśl art. 27 ust. 7 pkt.1 i 3 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów,

12. wydania decyzji administracyjnych w sprawie zwrotu przez dłużników alimentacyjnych należności z tytułu wypłaconych osobom uprawnionym świadczeń z funduszu alimentacyjnego należności z tytułu wypłaconych osobom uprawnionym świadczeń z funduszu alimentacyjnego, do czego zobowiązuje art. 27 ust. 2 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów,
13. wystąpienia z wnioskiem do organu właściwego dłużnika o podjęcie działań wobec dłużników alimentacyjnych do organu właściwego dłużnika tj. wójta, burmistrza lub prezydenta właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dłużnika alimentacyjnego,
14. przekazywania komornikom sądowym informacji pochodzących z wywiadu alimentacyjnego oraz oświadczenia majątkowego istotnych dla skuteczności egzekucji stosownie do art. 5 ust. 1 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów,
15. informowania o podjętych działaniach wobec dłużników komornika sądowego i organu właściwego wierzyciela stosownie do art. 6 ustawy,
16. podejmowania działań wobec dłużników alimentacyjnych niezwłocznie po wydaniu decyzji przyznającej świadczenia z funduszu alimentacyjnego lub otrzymaniu wniosku o podjęcie działań wobec dłużników alimentacyjnych,
17. wszczynania postępowania w sprawie zwrotu przez dłużnika alimentacyjnego należności z tytułu otrzymanych przez osoby uprawnione świadczeń z funduszu alimentacyjnego niezwłocznie po zakończeniu okresu świadczeniowego i prowadzenia go bez zbędnej zwłoki,
18. kierowania w uzasadnionych przypadkach wniosków o ściganie za przestępstwo określone w art. 209 § 1 k.k. oraz wniosków do starosty o zatrzymanie prawa jazdy dłużnika alimentacyjnego,
19. podjęcia działań mających na celu zobowiązanie dłużników do zarejestrowania się w powiatowym urzędzie pracy jako osoby bezrobotne albo poszukujące pracy oraz poinformowanie urzędów pracy o potrzebie aktywizacji zawodowej dłużników,
20. doręczania pism/decyzji za pokwitowaniem, na odpowiednich dokumentach urzędowych, a w przypadku nieobecności adresata pod wskazanym adresem w sposób określony w art. 44 Kpa,
21. prowadzenia dokumentacji spraw realizowanych na podstawie ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów zgodnie z obowiązującymi przepisami instrukcji kancelaryjnej,

Podsumowanie.

Przedmiotem 49 przeprowadzonych przez pracowników Wydziału Polityki Społecznej w 2010 r. kontroli było wykonywanie przez gminę zadań zleconych z zakresu administracji rządowej na podstawie ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów w zakresie :

- organizacji realizacji zadań wynikających z ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów;
- ustalania uprawnień do świadczeń z funduszu alimentacyjnego,
- działań podejmowanych wobec dłużników alimentacyjnych, które mają doprowadzić do wzrostu ściągальności należności wynikających wymienionych w art. 28 ustawy,
- zwrotu przez dłużników alimentacyjnych należności wynikających z wypłaconych świadczeń osobom uprawnionym do alimentów.

Kontrole te przeprowadzono z inicjatywy Dyrektora Wydziału Polityki Społecznej, zgodnie z planem kontroli.

Celem kontroli była ocena sposobu wykonywania przez gminę zadań zleconych z zakresu administracji rządowej wynikających z ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów pod względem legalności i rzetelności.

Przeprowadzone w jednostkach kontrole dotyczyły dwóch okresów świadczeniowych 2008/2009 i 2009/2010.

Kontrolujący, na podstawie wyników kontroli, pozytywnie oceniają sposób organizacji realizacji zadań przez kontrolowany podmiot, pomimo stwierdzonych nieprawidłowości i uchybień.

Na 52 skontrolowane jednostki realizujące zadania z ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów 42 to ośrodki pomocy społecznej, 4 natomiast to urzędy gmin. W 6 zaś jednostkach realizacja zadań została podzielona tak, że zadania związane z przyznawaniem świadczeń z funduszu alimentacyjnego wykonywały ośrodki, a działania wobec dłużników alimentacyjnych podejmował bezpośrednio wójt/burmistrz/prezydent.

Zadania z zakresu ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów nie zostały określone w Statutach w 11 na 52 skontrolowane jednostki.

Z ustaleń kontroli wynika, że w 9 przypadkach kierownicy ośrodków pomocy społecznej do podejmowania działań wobec dłużników alimentacyjnych nie posiadali pisemnych upoważnień. W 3 przypadkach bez stosownych upoważnień przeprowadzane były wywiady alimentacyjne i odbierane oświadczenia majątkowe. Ponadto, w 13 przypadkach osoby mające wgląd do wywiadów alimentacyjnych i oświadczeń

majątkowych nie posiadały certyfikatów dostępu do informacji niejawnych oznaczonych klauzulą „zastrzeżone”.

Pomimo licznych uchybień, pozytywnie oceniono też realizację zadań w zakresie przyznawania i wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

Spośród 668 skontrolowanych spraw dotyczących świadczeń tylko w 8 sprawach nieprawidłowo ustalono wysokość świadczenia, a w 2 sprawach nieterminowo załatwiono sprawę. W 97 sprawach błędnie ustalono dochód rodziny, jednakże nie miało to wpływu na przyznanie prawa do świadczeń. Najczęściej występującymi nieprawidłowościami przy przyznawaniu świadczeń z funduszu alimentacyjnego była niezgodność decyzji administracyjnych z wymogami art. 107 kpa (nieprawidłowa podstawa prawna, brak uzasadnienia faktycznego i prawnego) oraz nieprawidłowe ich doręczenie, bez poświadczenia odbioru.

Kontrolujący natomiast negatywnie oceniają prowadzenie przez organy postępowań w sprawie zwrotu przez dłużników alimentacyjnych należności z tytułu wypłaconych osobom uprawnionym świadczeń z funduszu alimentacyjnego. Na 713 skontrolowanych spraw w 70 sprawach nie wszczęto postępowania i nie wydano decyzji o zwrocie przez dłużników alimentacyjnych należności po zakończeniu okresu świadczeniowego. W 26 sprawach, po skutecznym doręczeniu dłużnikom decyzji o zwrocie należności i niewywiązaniu się przez nich z obowiązku zwrotu w określonym w decyzji terminie, nie wystawiono upomnień, a w 53 tytułów wykonawczych.

Kontrolujący negatywnie oceniają też działania podejmowane wobec dłużników alimentacyjnych. Zwrócono uwagę na opieszałość, zaniechanie oraz nieskuteczność działań podejmowanych wobec dłużników alimentacyjnych prowadzenie działań w sposób uniemożliwiający ich kontynuację lub podjęcie kolejnych czynności

Z przeprowadzonej podczas kontroli analizy dokumentacji dotyczących działań wobec dłużników alimentacyjnych wynika, że nie wystarczająco wykorzystano instrumenty przewidziane w ustawie o pomocy osobom uprawnionym do alimentów w szczególności:

- występowanie, w uzasadnionych przypadkach, z wnioskiem o ściganie za przestępstwo określone w art.. 209 § 1 kk. oaz z wnioskiem do starosty o zatrzymanie prawa jazdy dłużnika alimentacyjnego;
- informowanie komornika sądowego o podjętych działaniach wobec dłużnika alimentacyjnego oraz o ich efektach;
- wystąpienie z powództwem o ustalenie alimentów od innych osób.

Na podstawie skontrolowanych spraw ustalono, że zwrot należności z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego osobom uprawnionym do alimentów następował w większości przypadków za pośrednictwem komornika sądowego, tylko w nielicznych przypadkach dłużnicy dokonali zwrotu bezpośrednio do organu właściwego wierzyciela. Natomiast po wystawieniu i przekazaniu do Urzędu Skarbowego tytułów wykonawczych organ ten nie wyegzekwował żadnych kwot.

W roku 2008, który obejmował część okresu świadczeniowego 2008/2009, wypłacono świadczenia z funduszu alimentacyjnego na łączną kwotę 26 162 945 zł, natomiast kwota zwróconych przez dłużników należności wynosiła 1 357 078, co stanowiło 5,18 % wypłaconej kwoty. W roku 2009, który obejmował częściowo okresy świadczeniowe 2008/2009 i 2009/2010, wypłacono świadczenia z funduszu alimentacyjnego na łączną kwotę 122 896 802 zł, natomiast kwota zwróconych przez dłużników należności wynosiła 14 550 665 zł co stanowiło 11,84 % wypłaconej kwoty. W roku 2010, który obejmował częściowo okresy świadczeniowe 2009/2010 i 2010/2011, wypłacono świadczenia z funduszu alimentacyjnego na łączną kwotę 135 479 422 zł natomiast kwota zwróconych przez dłużników należności wynosiła 17 212 049 zł, co stanowiło 12,7 % wypłaconej kwoty.

Jak wynikało z ustaleń kontroli, niska skuteczność egzekucji spowodowana była brakiem możliwości prowadzenia egzekucji z majątku dłużników, jak również z wynagrodzenia za pracę (większość dłużników nie była zatrudniona). Zdaniem kontrolujących do niskiego poziomu ściągalsności mogła przyczynić się również nie w pełni zadawalająca aktywność samego organu.

Akceptuję:

DYREKTOR

WYDZIAŁU POLITYKI SPOŁECZNEJ

Halina Lipke

Opracowano w Oddziale Zamiejscowym w Ostrołęce, Wydziału Polityki Społecznej Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego we współpracy z pozostałymi Oddziałami Wydziału

Załącznik nr 1 do Raportu

Jednostki skontrolowane przez Wydział Polityki Społecznej:

OPS w Ostrołęce:

1. Urząd Gminy w Czerwinie
2. Ośrodek Pomocy Społecznej w Czerwinie,
3. Urząd Gminy w Baranowie
4. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Baranowie,
5. Urząd Gminy w Rzekuniu
6. Ośrodek Pomocy Społecznej w Rzekuniu,
7. Ośrodek Pomocy Społecznej w Rzewniu,
8. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Broku,
9. Ośrodek Pomocy Społecznej w Płoniawach - Bramurze,
10. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Krzynowłodze Małej,
11. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Przasnyszu,
12. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Olszewie Borkach,
13. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Wąsewie,
14. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Czarni

OPS w Płocku:

15. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Starej Białej ,
16. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Sierpcu,
17. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Nowym Duninowie,

OPS w Siedlcach:

18. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Mokobrodach,
19. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej Maciejowicach,
20. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Wierzbnie,
21. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Suchożebkach,
22. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Bielanach,

OPS w Ciechanowie:

23. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Grudusku,
24. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Strzegowie,
25. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Świerczu,

26. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Lubowidzu,
27. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Sochocinie,
28. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Obrytem,
29. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Zatorach,
30. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Ojrzeniu,
31. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Gzach,
32. Urząd Gminy w Regiminie,

OPS w Radomiu:

33. Miejsko Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Lipsku,
34. Miejsko Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Iłży,
35. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Klwowie
36. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Potworowie,
37. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Gózdzie,
38. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Wolanowie,
39. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Bielsku Dużym,
40. Urząd Gminy w Chynowie,
41. Urząd Gminy w Wierzbicy,

w Warszawie:

42. Urząd Miejski w Tarczynie,
43. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Prażmowie,
44. Ośrodek Pomocy Społecznej w Ożarowie Mazowieckim,
45. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Czosnowie,
46. Ośrodek Pomocy Społecznej w Milanówku,
47. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Starych Babicach,
48. Ośrodek Pomocy Społecznej w Jaktorowie,
49. Ośrodek Pomocy Społecznej w Kampinosie,
50. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Lesznowoli,
51. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Lesznie,
52. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Nadarzynie.